



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: LXXII Qui vero co[n]tra licentia[m] & libidine[m] verbo[rum]
Concionatoris venia[rum] cura[m] habet/ sil ille b[e]n[e]dictus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Sed magis tenentur omnibus oculis intēdere / om-
nibus auribus advertere / ne p commissione Pape
illi sua somnia p̄dicent.

Probatissima est regula illa Iuristarū, Papam in omnibus
concessionibus sic agere, vt nulli alteri p̄iudicet, nisi id faciat
expressa mentione, & plenitudinis potestate, vt docet quocumq̄
mos Curie atq; filius. Quare certissimum est, qd dans indul-
gentias, vult eas esse nihil plus quā indulgentias, neq; aliquid
valere, q̄ quod natura sua valent, permittit aut valere, q̄tum
valent, contentus qd dederit, nusq̄ em declarat valorem earum.
Hæc est commissio Pape, At nostri p̄cones vltra procedūt, &
non solum sese iactant per pulpita, qd sint Pape, quos rectius
pappos alij putāt, verū & nomini coniūgunt officiū, tā Pape
q̄ Eccle, ac nobis vclut e celo statuit & p̄nunciat cum fiducia
quid sint, imo longissime vltra q̄ sint, & esse vnq̄ possint in-
dulgentiæ, vt vel ex libro suo p̄t p̄bati nouissimo, Horū itaq;
somnia, tenētur Epi prohibere, ne sinant lupos intrare ouilia
Chr̄i, sicut exp̄sse p̄cipitur, li. v. d. ope: & re: c. Cū ex eo, Et Cle:
eo dē. c. Abulionibus, vt nihil permittāt populo p̄ponere, qd
qd in eorū lris continetur.

¶ CON: LXXI.

Contra veritatem Ap̄licæ veniæ / qui loquitur sit
ille anathema & maledictus.

Quia & si res pua sit, veniarū largitio, r. spectu gr̄æ dei, &
ad tantū boarū p̄dicantiū eas, tū contra p̄tatem superbe agit,
qui contradixerit, ideo merito maledicet, cū obediētia Eccle-
siastica eo sit mirabilior, quo etiā in viliorib⁹ suo sensui cedit,
& humiliat. Quæ autē sit veritas indulgentiarū, satis huculq; est
disputatū, & adhuc expectat determinationem Eccle, nisi qd
certū est, eas esse relaxationes tm̄ tpaliū p̄narū, quæcūq; tandē
ille sint. Relaxatio vero p̄narū (vt dixi) vilis est donū, qd
Eccleia donare p̄t, p̄sertim si eā donet n̄s, quib⁹ culpā remiserit.
Remissio vero culpæ est maximū oim, cū sancto Magelio, qd
illi non ita curat, aut certe ignorant.

¶ CON: LXXII

Qui vero cōtra licentiā & Abidinē verbosꝝ Con-
cionatoris veniæ curā habet / sit ille b̄ndictus.

Oij

Si enim hoc dicitur habet videtur Christi, sancta Ecclesia, ut omnibus
omnia liceant, & plerumque Theologis Scholasticis, inter quos in-
uenire est, qui veras etiam sententias dantur, nulla causa nisi quia
ex suo fonte non prodierunt, ipsis tamen licet asserere, quod deus per se facit,
deus est causa mali culpae, & multa alia, Quae si quis poeta vel
Orator (ut vocant) aut graece, latine, hebraice doctus diceret,
omni hereticorum pessimus fuerit, sed id maius damnum, Tantum est
crimen, Si quis Christianus Turcis arma deferat, aut Romam peten-
tes impediat, Aut litteras Apolicas violauerit, ut nulla vnquam data sit
facultas, illa remittendi, etiam si plenissima plenissimae daretur,
sed sibi reseruat sedes Apolica, tam sanctae tunc agebat Ecclesia, &
seruatis dei mandatis primis, etiam tam parua voluerit, tanto ri-
gore coercere, Non dum enim erat illa Lerna & tartarus simoniarum,
libidinum, pomptuorum, cedentium, reliquorumque abominationum in Ecclesia.
At si illa ita rigide coercetur, quo tandem putamus rigores sunt
coercendi, Qui non Turcis, sed demonibus offerunt, non quae-
sunt, sed nostra propria arma, id est verbum dei, dum illud suis somniis
contaminant, & (ut Isai. solet loqui) constant in Idolum per spiritum
suum, ut sit non instrumentum, quo trahatur anima, sed seducatur in
fallas opinionibus. At hoc vniuersum passim ita licet, ut vniuersum
sit, qui non virtute & merito meritorum existimet, a quo omnia
factum fuerit. Sic & B. Hiero. quiritur scripturam omnibus patere,
non ad discendum, sed ad lacerandum. Deinde, Si qui esset Ro-
mam impediunt, adeo peccant, Quid illi, qui euntes in caelum im-
pediunt, non solum pestilentibus doctrinis, sed etiam corruptissimis
moris moribus? Et illi, qui non litteras Apolicas, sed diuinas violant,
quo ibunt, clauem scientiae tulerunt, ipsi non intrant, & introeuntes
prohibent, An ista portenta sunt forte maiora & peiora, quam ut in
die Cyne legantur & reseruentur? Sed legantur solum in caelo, & nunquam
remittantur. Benedictione itaque digni, qui nituntur purgare
scripturas sanctas, & elucidare, ex tenebris opinionum & huma-
narum rationum, quibus prope facti sumus, Pelagiani sensu, & do-
nauiste opere, Sed haec alias.

CON: LXXIII.

Sicut Papa iuste fulminat eos qui in fraudem ne-
gocii veniarum quacumque arte machinantur.

Iterum dico sicut prius (quicquid sit de intentione personali
Sancti Pontificis) praeter Clauem humiliter cedendum & fauendum
est, nec temere contranitendum, dei enim praesens est, quae siue per vsum,
siue ab usum agatur, debet timeri, sicut omne aliud opus ex deo,
magis autem illa.